

باشگاه خبرنگاران - به‌روز نعمتی سخنگوی هیئت‌رئیس‌ه مجلس از راه‌اندازی سامانه‌ای برای تعیین تکلیف تذکرات کتبی و شفاهی نمایندگان به وزیران و رئیس‌جمهور خبر داد و گفت: متأسفانه برخی مسئولان دولتی تذکرات کتبی و شفاهی نمایندگان را نادیده می‌گیرند، بنابراین قرار شده مکانیسمی برای این موضوع تعبیه‌شود تا روال تذکرات پاسخ‌ها مشخص شودو... قاعدا به دلیل سامانه‌ای شدن تذکرات وزیران هم باید در آن جایاش تذکرات وکلای ملت را بدهند.

یادداشت

امیرحسین یزدان پناه

yazdanpanah@khorasannews.com

مجلس و آسیب‌های تذکرات و سوال‌های بی‌نتیجه

اگر پیگیر مذاکرات صحن علنی مجلس باشید، در پایان هر جلسه پیش از آن که رئیس مجلس رنگ‌پایان آن را بنوازد، تذکرها و سوالات نمایندگان از وزیران و رئیس‌جمهور درباره مسائل مختلف از تریبون بهارستان قرائت می‌شود. گاهی تا ۴۰ یا ۵۰ تذکره و سوال و... مطرح می‌شود. به عنوان نمونه بر اساس گزارش معاونت نظارت مجلس درباره اقدامات نظارتی مجلس شورای اسلامی در اجلاسیه دوم دوره دهم مجلس یعنی در فاصله ۷ خرداد ۹۶ تا ۱۵ اردیبهشت ۹۷ چهار هزار و ۵۸۵ سوال، تذکره کتبی و تذکره شفاهی از سوی نمایندگان مردم خطاب به رئیس‌جمهور و وزیران صادر شده است. یعنی اگر مجلس در این بازه زمانی ۱۰۰ جلسه علنی برگزار کرده باشد در هر جلسه به طور متوسط بیش از ۴۵ سوال و تذکره مطرح شده است! و در حالی که عمده این تذکره‌ها مربوط به اشکالات و کمبودها و ضعف‌ها در مسائل گوناگون و نقاط مختلف کشور است و بعضی سوال‌هایی که از وزیران پرسیده می‌شود جذابیت‌های زیادی دارداما شنیدن این مطالب که گاهی خیلی طولانی می‌شود، حتی برای یک شهروند ایرانی که با آن مشکلات دست و پنجه نرم می‌کند، خیلی خوشایند نیست؛ چه این که از پس این تذکرات و سوالات به ندرت می‌توان یک نتیجه یا اقدام عینی مشاهده کرد. موضوعی که حتی صدای نمایندگان را هم درآورده‌آن‌ها خود اقرار می‌کنند که این تیغ نظارتی دیگر کاربردی ندارد و بسیار کند شده است. بیان‌پایانی این تذکرات سه آسیب جدی دارد:

۱- اول این که برخی تذکراتی که از سوی نمایندگان مطرح‌و از تریبون مجلس قرائت عمومی می‌شود، مربوط به مسائل و آسیب‌های یک نقطه خاص از کشور است ولی گاهی ادبیات این تذکره‌ها آن قدر سیاه است که بر مخاطبان آن به صدها کیلومتر دورتر هم زندگی می‌کنند اثر منفی می‌گذارد. حتی اگر آن ضعف بعدا برطرف شود باز هم، اثر منفی که بر مردم می‌گذارد تا مدت‌ها در اذهان رسوب می‌کند چرا که معلوم نیست رفع آن اشکال در چه سطحی اطلاع‌رسانی‌شده و به گوش چه کسانی برسد.

۲- حتی اگر تذکرات و سوالات مربوط به مسائل کلان کشور باشد، چون که این مشکلات و آسیب‌ها به هر دلیل با هر گز و گز نمی‌شوند یا رفع آن‌ها زمان بر است، بعد از چندروز شنیدن حجم زیادی از نقاط ضعف و آسیب‌ها، بی‌آن که از حل آن‌ها خبری باشد، خود به خود به ناامیدی دامن می‌زند.

۳- به تصریح گزارش معاونت نظارت مجلس به این دلیل که مشخص نیست این سوالات و تذکره‌ها آیا در حوزه «وظایف» مسئولان دستگاه‌های اجرایی است یا اختیارات آن‌ها، «برخی مسئولان دستگاه‌های اجرایی خود را ملزم به پاسخ به سوال‌ها و تذکره‌هایی نمی‌دانند که در حوزه اختیار آنان است». به همین دلیل عملا این حجم تذکرات و سوال‌ها که تقریبا می‌توان گفت بیشتر از همه با مسائل اساسی و مشکلات عینی مردم و کشور مربوط می‌شود، بدون نتیجه می‌ماند و هیچ کاری مشخصی ندارد. تاجایی که حتی معاونت نظارت مجلس در همان گزارش فوق‌الذکر تصریح کرده که «استفاده از این ابزار نظارتی حتی فراوانی تذکرات، چه کتبی و چه شفاهی، نتوانسته است در حد انتظار، تحقق بخش اهداف مقنن با استفاده از این ابزار نظارتی باشد و نمایندگان نیز به‌فایل توجهی از این ابزار نظارتی برای حل مشکلات مدنظر خویش نبوده‌اند». به همین دلیل بیان روزانه از همه متوسط‌پیش از ۴۵ سوال و تذکره علاوه بر این که ممکن است به ایجاد ناامیدی در کشور دامن بزند، چون لزوما به نتیجه مشخصی منجر نمی‌شود تیغ مجلس را نیز برای دستگاه‌های اجرایی کند می‌کند و آن‌ها عملا دیگر برای مجلس، شان و اعتبار لازم را کفایت نیستند و خود را پاسخ‌گنده نمی‌دانند. این چنین می‌شود که مجلس که در راس امور است و «نظارت» یکی از وظایف قانونی‌اش، کم‌کم در این زمینه اگر نگوییم بی‌اعتبار، کم اعتبار می‌شود.

البته واضح است که بیان این آسیب‌ها به این معنا نیست که مسائل و مشکلات کشور را نباید در مجلس بیان یا از تریبون بهارستان قرائت کرد، بلکه مراد این است که:

الف- مجلس باید فرایندی فراهم کند تا همان طور که تذکره‌ها و سوالات از تریبون بهارستان مطرح می‌شود، اگر در جایی مشکلی حل و آسیمی برطرف شد، این موضوعات نیز حتی در قالب تشکر از مسئولان اجرایی مربوط در تریبون مطرح شود. هر چند گاهی فرهنگ تشکر کردن در میان ما ضعیف و مهجور می‌شود اما مجلس می‌تواند در این زمینه فرایندی ایجاد کند که وقتی مشکلی از مردم حل شد، آن مسئولان حداقل به طور شفاهی تقدیر شوند.

ب- مجلس باید برای تیز کردن تیغ کند شده نظارتش فکری بکند. اگر در موضوعات مختلف مجلس نتواند از شان نظارتی و اقتدار خود استفاده عملی و دارای نتیجه کند یا خدا را بدیده سبب برخی زده و بندها این حوزه مخدوش شود، آن مجلس دیگر بودن و نبودش برای مردم فرقی ندارد. اگر وزیر می‌مخاطب ده‌ها تذکره در یک موضوع به خصوص و مهم بود و آن مسئله مثلاً پس از مدتی نتواند حل‌نشد یا اقدامی برای حل‌اش انجام‌شده است، آن وزیر چرا باید همچنان در آن مسند بنشیند و به خواسته‌ها و تذکرات وکلای مردم پشت کند؟ آیا این شان و جایگاه مجلسی است که باید در راس امور باشد؟

ج- سال‌هاست معاونت نظارتان حوزه قانون‌گذاری را تکید می‌کنند که در بخش‌های زیادی با اشباع قانون‌گذاری مواجه هستیم. سال‌هاست برخی تاکید می‌کنند که حتی قانون‌گذاری نیاز به قانون دارد. در چنین شرایطی که قوانین متعدد برای پیشمر ادها در کشور در بخش‌های مختلف قیلا تصویب و برای اجر ا ابلاغ شده است، به نظر می‌رسد مجلس باید به بُعد نظارتی خود بیش از قانون‌گذاری بهاد و حداقل زمانی را برای نظارت عملی بر اجرای همین قوانینی که در کشور وجود دارد، اختصاص دهد. مجلسی که تبدیل به یک کارخانه تولید قانون شود بی‌آن که بر اجرای این قوانین نظارت عملی و اثر گذار داشته باشد، چه سودی به حال کشور دارد؟

د- به نظر می‌رسد، مجلس باید یک فرایند نظارتی سالانه یا دو سالانه برای وزیران و حتی رئیس‌جمهور داشته باشد. بالاخره نمایندگان بر اساس برنامه‌ای که وزیران ارائه می‌کنند به آن رای اعتماد می‌دهند و انتظار این است که آن برنامه در پایان یک سال پس از رای اعتماد، حداقل ۲۵ درصد محقق شده باشد. آیا در شرایط کنونی چنین است؟ چه طور می‌توان این مسئله را به یک فرایند تبدیل کرد؟ به این سوال باید مجلسی‌ها پاسخ دهند. خلاصه آن که اگر قرار است مجلس در راس امور باشد که باید باشد) و اگر قرار است هر دستگاه اجرایی آن قدر از مجلس حساب ببرد که به محض شنیدن نام وزیر از تریبون مجلس، خود را برای حساب‌کشی آماده کند، خود بهارستان نشین‌ها باید شرایط‌اش را ایجاد کنند. به تازگی اعلام‌شده که مجلس برای کارآمد شدن روال تذکره‌ها، فرایند جدیدی را در دست اقدام دارد. منتظر می‌مانیم تا ببینیم این فرایند به کجای می‌رسد و آیا می‌تواند تیغ کند شده نظارت مجلس را تیز کند؟

نعمتی: سامانه‌ای برای تعیین تکلیف تذکرات نمایندگان به دولت ایجاد می‌شود

در پی تصمیم مجلس برای تقویت بعد نظارتی پارلمان، بررسی شد

تیغ کند بهارستان تیز می‌شود؟

زرآبادی: مجلس حتی اگر به‌وزیری ۲۰ کارت زرد هم بدهد هیچ اثری ندارد

محمد اکبری
Political@khorasannews.com

از اولین جلسات علنی مجلس اول پس از مشروطه به ریاست «مرتضی قلی‌خان صنیع الدوله» در ۱۱۲ سال پیش تاکنون که جلسات علنی صحن بانواختن رنگ علی لاریجانی آغاز و پایان می‌یابد، موضوع «تذکره» قانون‌گذار به مجری قانون همواره به عنوان یکی از ابزارهای نظارتی مجلس به شمار می‌رفته و می‌رود. اما همان‌طور که در بالا اشاره شد، به نظر می‌رسد این که تذکرات کتبی و شفاهی نمایندگان به وزیران دولت، گذشته از دیگر ابزارهایی چون تحقیق و تفحص، سوال و استيضاح تا چه میزان اثر گذاری دارد، پاسخ روشنی ندارد.

■ **حمایت‌های محکم قانونی از نمایندگان**
بر اساس اصول قانون اساسی، قانون‌گذاری و نظارت بر اجرای قانون، دو وظیفه اصلی و مهمی است که بر عهده نمایندگان مجلس شورای اسلامی گذاشته شده است. بر اساس اصل ۷۶ قانون اساسی، نمایندگان مجلس در افعال و وظیفه نظارتی خود «حق تحقیق و تفحص در تمام امور کشور را دارند، برای فراهم آمدن بستر مناسب این وظیفه، در اصل ۱۷۴ قانون اساسی آمده است: «هر نماینده در برابر ملت مسئول است و حق دارد در همه مسائل داخلی و خارجی کشور اظهار نظر کند». همچنین در اصل هشتاد و ششم نیز بیان شده است: «نمایندگان مجلس، در مقام ایفای وظایف نمایندگی و اظهار نظر و رای خود، کاملاً آزاد هستند و نمی‌توان آن‌ها را به سبب نظراتی که در مجلس اظهار کرده‌اند یا از رای در مقام ایفای وظایف نمایندگی خود داده‌اند تعقیب یا توقیف کرد». بر این اساس با چنین پشتوانه محکم قانونی است که نمایندگان ملت می‌توانند عملکرد تمامی دستگاه‌های اجرایی را مورد تذکر، سوال، تحقیق و تفحص و حتی استيضاح قرار دهند. اما سوال این جاست که این ابزار تا چه میزان در کارآمدسازی هر چه بیشتر مجریان قانون اثر گذار است؟

■ **سرگذشت تاریخی مطالبات قانون‌گذار از مجری قانون**
پس از انقلاب مشروطه، مجلس شورای ملی از دل این نهضت بیرون آمده چون قانون اساسی مشروطه حاصل اراده مردم و انتقال دهنده آن به نظام سیاسی بود، طبق قانون اساسی مشروطه، مجلس از جایگاه بسیار والایی برخوردار شد به طوری که بر اساس قانون-مجلس به عنوان مرجع داخلی و خارجی معرفی می‌شد. اما آن چه در عمل دیده می‌شد عمدتاً چنین نبود به طوری که مجلس در مواجهه با قرار و فروده‌ها، بسیاری از مواقع عملکرد ضعیفی داشته است و حتی در نظارت بر اجرای احکام‌های فرمان‌های دیکتاتورهای پهلوی، کار کرد خود را از دست داد. هر چند نطق و تذکرات شهید مدرس در مجالس دوم تا پنجم ملی از نقاط درخشان تاریخ ۱۰۰ ساله قانون‌گذاری ایران است و نقد و نظر مردم مشروطه در صحن پارلمان از نقاط عطف تاریخ پارلمانی کشور به شمار می‌رود اما در بسیاری موارد طی ۲۴ دهه پارلمان، دست‌نهاد قانون‌گذار برای ارائه کار کردی که شهید مدرس برای مجلس به عنوان مکتبی برای «تمشیت امور» در نظر داشت، همواره خالی بود. با وقوع انقلاب اسلامی در سپهر «اسلام و جمهوری» نقش و جایگاه والایی برای مجلس به عنوان «خانه ملت ایران» به نظر گرفته و اختیارات گسترده‌ای به مجلس شورای اسلام و گذار شد. از آن جایی که مجلس شورای ملی از بدو تاسیس هموار به در تقابل با دولت تعریف می‌شد و با بنیان قانون اساسی مشروطه نقشی مهم، همراه با اختیارات وسیع و گسترده بود و این مجلس و گذار آن که ده بودند، بسیاری از ناظران تاریخ معتقدند که مجلس شورای اسلامی در مقایسه با مجلس شورای ملی در قالبی معقول‌تر و کارآمدتر طراحی شده است. بدیهی است طی چهار دهه اخیر بر خلاف دوران گذشته هیچ گاه راه مشارکت‌وده مردم و نقش آفرینی آنان در مجلس شورای اسلامی بسته نشده و نمایندگان ملت به عنوان حامیان منافع ملی ایران همواره در پارلمان نقشی مهم و تعیین‌کننده داشته‌اند. ولی عوامل دیگری نظیر توانایی‌ها و موقعیت‌های درونی مجلس در برخی از برهه‌های زمانی موجب اعتبار بخشی و شکل‌گیری یک مجلس قوی و در برخی برهه‌های زمانی ناتوانی نمایندگان مجلس و مشکلات درونی آن، موجب تضعیف نقش آفرینی پارلمان شده است.

این میان «نقش‌نظارتی مجلس» با به کارگیری موثر از ابزارهایی مانند تحقیق و تفحص، تذکرات شفاهی و کتبی، سوال و استيضاح مجرای است که می‌تواند بر کارآمدی بیشتر پارلمان و تحقق آرمان مردم‌سالاری دینی اثر گذار باشد.

■ **آمار فراینده طرح سوال و تذکره مجلس از دولت طی سال‌های اخیر**
بر اساس تازه‌ترین گزارش ارائه‌شده هیئت‌رئیس مجلس در خرداد امسال، طی یک سال گذشته رئیس‌جمهور و

افزود: ارزیابی برای اعمال تذکره اصلاحی مجلس وجود ندارد. زرآبادی با بیان این که حتی سوال از نماینده در صحن نتیجه‌ای غیر از رای‌گیری و صدور کارت زرد به وزیر در پی ندارد که آن هم هیچ الزامی برای آن‌وزارخانه نمی‌دهد و تذکرات کتبی را به طور جدی پیگیری هستند اما نشده که اگر وزیر پاسخ گویند، با ارزیابی مجدد عملکرد، فرصت تجدید نظر در صلاحیت وی باشد.

نماینده وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

افزود: ارزیابی برای اعمال تذکره اصلاحی مجلس وجود ندارد. زرآبادی با بیان این که حتی سوال از نماینده در صحن نتیجه‌ای غیر از رای‌گیری و صدور کارت زرد به وزیر در پی ندارد که آن هم هیچ الزامی برای آن‌وزارخانه نمی‌دهد و تذکرات کتبی را به طور جدی پیگیری هستند اما نشده که اگر وزیر پاسخ گویند، با ارزیابی مجدد عملکرد، فرصت تجدید نظر در صلاحیت وی باشد.

نماینده وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن

پاسخ گویی وزیران جواب اعتماد مجلس به آن